

Vergaderjaar 1991-1992

21 287

Wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen tot aanpassing van de administratieve verplichtingen ten dienste van de belastingheffing en in verband daarmee wijziging van enige andere wetten (aanpassing van administratieve verplichtingen)

Nr. 9

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 5 maart 1992

1. **Artikel I** wordt gewijzigd als volgt.

A. Onderdeel A wordt vervangen door:

A. In **artikel 25**, derde lid, wordt «ingevolge de artikelen 41, tweede lid, 47, 47a, 48 en 50» vervangen door: ingevolge de artikelen 41, tweede lid, 47, 47a, 49, 52 en 53, eerste lid, onderdeel b.

B. Onderdeel B wordt vervangen door:

B. In **artikel 29**, eerste lid, wordt «ingevolge de artikelen 41, tweede lid, 47, 47a, 48 en 50» vervangen door: ingevolge de artikelen 41, tweede lid, 47, 47a, 49, 52 en 53, eerste lid, onderdeel b.

C. In onderdeel C worden de volgende wijzigingen aangebracht.

C.1. Na **Artikel 47** wordt ingevoegd:

Artikel 47a. 1. Met betrekking tot een vennootschap met een geheel of ten dele in aandelen verdeeld kapitaal waarin een niet binnen het Rijk gevestigd lichaam of een niet binnen het Rijk wonende natuurlijke persoon een belang heeft van meer dan 50 percent en met betrekking tot een ander lichaam waarover dat niet binnen het Rijk gevestigde lichaam of die natuurlijke persoon de zeggenschap heeft, is artikel 47, eerste lid, van overeenkomstige toepassing ter zake van gegevens en inlichtingen alsmede informatiedragers die in het bezit zijn van dat niet binnen het Rijk gevestigde lichaam of die natuurlijke persoon. De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing in gevallen waarin twee of meer lichamen of natuurlijke personen waarvan er ten minste één niet binnen het Rijk is gevestigd of woont, volgens een onderlinge regeling tot samenwerking een belang houden van meer dan 50 percent in een vennootschap met een geheel of ten dele in aandelen verdeeld kapitaal dan wel de zeggenschap hebben in een ander lichaam. Ter zake van die informatiedragers kan worden volstaan met het voor raadpleging beschikbaar stellen van de inhoud daarvan door middel van kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde vennootschap en het andere lichaam is artikel 47, eerste lid, eveneens van overeenkomstige toepassing ter zake van gegevens en inlichtingen alsmede informa-

tiedragers die in het bezit zijn van een niet binnen het Rijk gevestigde vennootschap met een geheel of ten dele in aandelen verdeeld kapitaal waarin een in het eerste lid bedoeld niet binnen het Rijk gevestigd lichaam of wonend natuurlijk persoon een belang heeft van meer dan 50 percent of die in het bezit zijn van een ander niet binnen het Rijk gevestigd lichaam waarover dat niet binnen het Rijk gevestigde lichaam of die natuurlijke persoon zeggenschap heeft. Ter zake van die informatiedragers kan worden volstaan met het voor raadpleging beschikbaar stellen van de inhoud daarvan door middel van kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels.

3. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing indien het in die leden bedoelde niet binnen het Rijk gevestigde lichaam of de in die leden bedoelde natuurlijke persoon is gevestigd, onderscheidenlijk woont in een staat als is bedoeld in artikel 2, onderdeel b, van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (Stb. 1986, 249), met dien verstande dat waar het gaat om een Mogendheid waarmee Nederland een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten dat verdrag bepalingen moet bevatten omtrent het uitwisselen van inlichtingen als nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van dat verdrag en aan de nationale wetgeving van de verdragsluitende staten, met betrekking tot de belasting voor de heffing waarvan de inspecteur de gegevens en inlichtingen alsmede de informatiedragers nodig heeft. Door Onze Minister worden de in dit lid bedoelde staten aangewezen.

4. In afwijking van het derde lid kan Onze Minister de inspecteur machtigen het eerste en het tweede lid alsnog toe te passen indien is gebleken dat bij toepassing van het derde lid de gevraagde inlichtingen niet kunnen worden verkregen.

5. Voor een weigering om te voldoen aan de in dit artikel omschreven verplichtingen kunnen de vennootschap en het andere lichaam zich niet met vrucht beroepen op een gebrek aan medewerking van het niet binnen het Rijk gevestigde lichaam of de niet binnen het Rijk wonende natuurlijke persoon.

C.2. In **artikel 49** wordt «desgevraagd schriftelijk» vervangen door: mondeling, schriftelijk of op andere wijze – zulks ter keuze van de inspecteur –.

C.3. In **artikel 51** wordt na «47,» ingevoegd: 47a,.

C.4. In **artikel 53** wordt «47 tot en met 50» vervangen door: 47 en 48 tot en met 50.

C.5. In **artikel 55** wordt «desgevraagd schriftelijk» vervangen door: mondeling, schriftelijk of op andere wijze – zulks ter keuze van de inspecteur –.

D. Onderdeel D wordt vervangen door:

D. In **artikel 68** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

D.1. In het eerste lid worden de onderdelen c, d en e vervangen door:
c. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het voor raadpleging beschikbaar stellen van boeken, bescheiden, andere informatiedragers of de inhoud daarvan, geen, valse of vervalste informatiedragers, voor raadpleging beschikbaar stelt, dan wel de inhoud daarvan niet, in valse of vervalste vorm, voor dit doel beschikbaar stelt;

d. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het voeren van een administratie overeenkomstig de daaraan bij of krachtens de belastingwet gestelde eisen, een zodanige administratie niet voert;

e. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het bewaren van boeken, bescheiden of andere informatiedragers, deze informatiedragers niet bewaart;

f. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het verlenen van medewerking als bedoeld in artikel 52, vijfde lid, deze medewerking niet verleent;

g. ingevolge de belastingwet verplicht zijnde tot het uitreiken van een factuur of nota, een onjuiste of onvolledige factuur of nota uitreikt;

D.2. In het vierde lid wordt «boeken en andere bescheiden» telkens vervangen door: informatiedragers of de inhoud daarvan.

E. In onderdeel E worden de volgende wijzigingen aangebracht.

E.1. In **artikel 69**, onderdeel c, wordt «Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521)» vervangen door: Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 1990, 104).

E.2. In onderdeel f wordt «Wet op belastingen van rechtsverkeer (Stb. 1970, 611)» vervangen door: Wet op belastingen van rechtsverkeer (Stb. 1990, 422).

2. In **artikel V**, aanhef, wordt «Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521)» vervangen door: Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 1990, 104).

3. **Artikel XI** wordt vervangen door:

ARTIKEL XI

In de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Stb. 1988, 133) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In **artikel 61r**, tweede lid, wordt «49, 49a, 53a,» vervangen door: 48, 52, 53, 54,.

B. In **artikel 61s**, tweede lid, wordt «artikel 59 en artikel 60» vervangen door: artikel 59 en artikel 62.

C.1. In **artikel 61t** wordt het tweede lid vervangen door:

2. De in het eerste lid bedoelde heffingsplichtigen zijn verplicht de in dat lid bedoelde aantekeningen gedurende tien jaren te bewaren.

3. Artikel 54 van de Algemene wet is van toepassing met dien verstande dat voor «artikel 52» wordt gelezen: het eerste of tweede lid.

4. **Artikel XII** wordt vervangen door:

ARTIKEL XII

In de Meststoffenwet (Stb. 1986, 598) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A.1. In **artikel 13**, zevende lid, wordt «49, 49a, 53a,» vervangen door: 48, 52, 53, 54,.

A.2. In het tiende lid worden de tweede en de derde volzin vervangen door: Hij is verplicht die aantekeningen gedurende tien jaren te bewaren.

Artikel 54 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is van toepassing met dien verstande dat voor «artikel 52» wordt gelezen: de eerste of tweede volzin.

A.3. In het dertiende lid wordt «artikel 59 en artikel 60» vervangen door: artikel 59 en artikel 62.

5. **Artikel XIIA** wordt gewijzigd als volgt.

A. In onderdeel A worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A.1. **Artikel 58**, onderdeel b, wordt vervangen door:

b. de boeken, bescheiden en andere informatiedragers of de inhoud daarvan – zulks ter keuze van de ontvanger – waarvan de raadpleging van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten welke invloed kunnen uitoefenen op de invordering te zijnen aanzien, voor dit doel beschikbaar te stellen.

A.2. In **artikel 60**, eerste lid, wordt «desgevraagd schriftelijk» vervangen door: mondeling, schriftelijk of op andere wijze – zulks ter keuze van de ontvanger –.

A.3. In **artikel 62**, tweede lid, wordt «de personen en lichamen» vervangen door: de personen en de lichamen.

B. Onderdeel B wordt vervangen door:

B. **Artikel 64** wordt gewijzigd als volgt.

B.1. Het eerste lid, onderdeel b, wordt vervangen door:

b. ingevolgde deze wet verplicht zijnde tot het voor raadpleging beschikbaar stellen van boeken, bescheiden, andere informatiedragers of de inhoud daarvan, geen, valse of vervalste informatiedragers, voor raadpleging beschikbaar stelt, dan wel de inhoud daarvan niet, in valse of vervalste vorm, voor dit doel beschikbaar stelt;.

B.2. Onder vernummering van het derde tot vierde lid wordt een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

3. Degene die niet voldoet aan de verplichtingen hem bij artikel 60, tweede lid, opgelegd, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie.

B.3. In het tot vierde lid vernummerde derde lid wordt na «eerste lid» ingevoegd: en derde lid.

6. Na **Artikel XIIA** wordt ingevoegd:

ARTIKEL XIIB

In de Waterschapswet (Stb. 1991, 444) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In **artikel 126** wordt «48, 49, 49a, 53a, 56» vervangen door: 47a, 48, 52, 53, 54, 55.

B. Na **artikel 126** wordt ingevoegd:

Artikel 126a. 1. Met betrekking tot waterschapsbelastingen kunnen bij algemene maatregel van bestuur:

a. regels worden gesteld waarbij de artikelen 48, 52, 53, 54 of 55 van de Algemene wet, alsmede de artikelen 59 of 62 van de Invorderingswet

1990 geheel of gedeeltelijk van toepassing worden verklaard, dan wel
b. regels worden gesteld die overeenkomen met die in de in onderdeel
a genoemde artikelen.

2. De in het eerste lid bedoelde regels bevatten in elk geval een omschrijving van degene op wie de verplichting rust, alsmede van de belasting ten behoeve waarvan de verplichting geldt. Voorts vermelden deze regels naar gelang de aard van de verplichting een omschrijving van de aard van de te verstrekken gegevens en inlichtingen, van de aard van de gegevens welke uit de administratie dienen te blijken of van het doel waarvoor het voor raadpleging beschikbaar stellen van informatiedragers kan geschieden.

C. In **artikel 138**, eerste lid, wordt «6o» vervangen door: 62.

ARTIKEL XIIC

In de Luchtvaartwet (Stb. 1958, 47) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In **artikel 37k**, tweede lid, wordt «49, 49a, 53a,» vervangen door: 47a, 48, 52, 53 en 54,.

B. In **artikel 37l**, tweede lid, wordt «59 en 60» vervangen door: 59 en 62.

C.1. Onder nummering van de bestaande tekst van **artikel 37m** als eerste lid, wordt daaraan toegevoegd: Hij is verplicht die aantekeningen gedurende tien jaren te bewaren.

C.2. Na het eerste lid wordt toegevoegd:

2. Artikel 54 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is van toepassing met dien verstande dat voor «artikel 52» wordt gelezen: het eerste lid.

ARTIKEL XIID

Indien het bij koninklijke boodschap van 21 november 1991 ingediende voorstel van wet tot wijziging van het hoofdstuk Financiële bepalingen van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne onder meer ter omzetting van de bestemmingsheffingen op brandstoffen in verbruiksbelastingen van brandstoffen, geheven naar het koolstofgehalte en de energie-inhoud van de brandstoffen (Wet verbruiksbelastingen van brandstoffen, geheven naar een milieugrondslag) tot wet wordt verheven, vervalt artikel XI van deze wet.

TOELICHTING

Algemeen

Deze tweede nota van wijziging bevat in hoofdzaak aanpassingen van andere wetten aan de wijzigingen die dit wetsvoorstel aanbrengt in de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301; hierna AWR).

Het gaat daarbij om de aanpassing van wetten die zijn tot stand gekomen na de indiening van het onderhavige wetsvoorstel. Voorts om de aanpassing van het formele recht betreffende de verschillende milieuheffingen, welke aanpassing ik ten tijde van de indiening van dit

wetsvoorstel als-mede in de (eerste) nota van wijziging eenvouds-halve nog buiten beschouwing heb gelaten. Tevens worden enkele misstellingen en omissies hersteld.

De aanpassing van het wetsvoorstel aan sedert de indiening tot stand gekomen wetgeving is ten slotte aan de orde ingevolge de wet van 7 maart 1991, Stb. 95, tot uitbreiding van informatie-verplichtingen in internationale verhoudingen. Centraal daarin staat de invoeging van een nieuw artikel 47a in de AWR. Nu echter het onderhavige wetsvoorstel de gehele afdeling 2 (bestaande uit de artikelen 47 tot en met 56) van Hoofdstuk VIII van de AWR vervangt door een reeks nieuwe artikelen 47 tot en met 56, dient de regeling van genoemd artikel 47a alsnog in zijn geheel in het voorliggende wetsvoorstel te worden ingepast.

Inhoudelijk nieuw is het voorstel tot een moderner uitwerking van de zogenaamde actieve informatieverplichting in de artikelen 49 en 55 AWR. Het voorstel houdt in dat de door de fiscus verlangde gegevens en inlichtingen niet slechts mondeling of desgevraagd schriftelijk zullen worden verstrekt, maar eventueel ook op andere wijze. Ik denk daarbij met name aan de verstrekking van informatie op tape of schijf.

Inpassing onlangs tot stand gekomen artikel 47a

Onderdeel 1 van deze nota van wijziging betreft – met uitzondering van de wijzigingen onder C.2, C.5, D.1 en E – de inpassing in het onderhavige wetsvoorstel van de wet van 7 maart 1991, Stb. 95, tot uitbreiding van informatieverplichtingen in internationale verhoudingen. Die uitbreiding van informatieverplichtingen is neergelegd in een nieuw artikel 47a AWR en in samenhang daarmee zijn enkele andere artikelen van die wet aangepast. Genoemd artikel 47a legt – kort gezegd – met name op Nederlandse vennootschappen de verplichting informatie afkomstig van buitenlandse gelieerde zuster- en moedermaatschappijen en dergelijke beschikbaar te stellen aan de Nederlandse fiscus op dezelfde voet, als voor haar eigen belastingaangelegenheden geldt ingevolge het bestaande artikel 47, eerste lid. Voor verdere bijzonderheden moge ik verwijzen naar de parlementaire behandeling van genoemde wet onder nummer 21 034. Bij de inpassing van vorenbedoelde nieuwe wettelijke regeling in het voorliggende wetsvoorstel is, waar nodig, de terminologie aangepast aan die welke in dit wetsvoorstel is geïntroduceerd.

Onderdeel 1 sub D van deze nota van wijzigingen vervangt Artikel I, onderdeel D, van het wetsvoorstel. Na opnemng van de bestaande tekst onder D.1 wordt daaraan onder D.2 toegevoegd de redactionele aanpassing van het bij de wet van 7 maart 1991, Stb. 95, ingevoegde vierde lid van artikel 68 AWR aan de in dit wetsvoorstel toegepaste terminologie.

Modernisering actieve informatieverplichting

De onder 1 sub C.2. en C.5 opgenomen wijzigingen in de redactie van de voorgestelde artikelen 49 en 55 AWR houden een modernisering in van de verplichting de fiscus desgevraagd gegevens en inlichtingen te verschaffen. De huidige wet gaat uit van twee wijzen van informatiever-schaffing: mondeling en schriftelijk. De keuze wordt daarbij aan de inspecteur overgelaten. Een dergelijke informatieverplichting bestaat onder de huidige wet zowel ten behoeve van de «eigen» belastingheffing van de justitiabele en de verplichtingen als inhoudingsplichtige, als ten behoeve van de heffing van derden; daarbij is de laatstbedoelde verplichting apart geregeld voor enerzijds niet tot de overheidssfeer behorende justitiabelen en anderzijds de wel tot de overheidssfeer behorende instellingen. Dat stelsel is in beginsel ongewijzigd in het

vooriggende wetsvoorstel overgenomen. De wijze waarop de informatieverplichting moet worden voldaan volgt, indien het gaat om de «eigen» belastingheffing (artikel 47, eerste lid, onder a), uit artikel 49, eerste lid. De wijze waarop de informatieverplichting van de inhoudingsplichtige (artikel 53, eerste lid, onder b) moet worden nagekomen, alsmede die van de niet tot de overheidsfeer behorende personen en lichamen die gehouden zijn informatie te verschaffen ten behoeve van de heffing van derden (artikel 53, lid 1, onder a), wordt – door van-overeenkomstige-toepassing-verklaring – eveneens in artikel 49, eerste lid, gevonden.

Het voorgestelde artikel 55, eerste lid, bevat de soortgelijke regeling voor (semi-)overheidsorganen.

De in deze nota opgenomen wijziging van de voorgestelde artikelen 49, eerste lid, en 55, eerste lid, houdt in dat voortaan de verschaffing van gegevens en inlichtingen mondeling, schriftelijk of op andere wijze – zulks ter keuze van de inspecteur – zal geschieden. De inspecteur is er evenwel toe gehouden, ingevolge de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in redelijkheid rekening te houden met de belangen van de justitiabelen.

Het moderniseren van de verplichtingen ten dienste van de belastingheffing, in die zin dat de betreffende bepalingen worden aangepast aan de ontwikkelingen in de administratieve techniek en ook voor mogelijke toekomstige ontwikkelingen ruimte bevatten, is een belangrijke doelstelling van dit wetsvoorstel. Bij het ontwerpen van het wetsvoorstel is evenwel de aandacht overwegend uitgegaan naar de regels en omstandigheden die centraal staan bij het fiscale veldonderzoek in de administratie van de administratieplichtigen. Het gegeven dat informatieverschaffing ook bij voorbeeld in het kader van de aanslagregeling of de algemene systematische informatieverzameling ten behoeve van de controle op de naleving van de belastingwetten meer en meer zal steunen op informatieverschaffing door middel van bij voorbeeld tapes of schijven in plaats van op mondelinge of schriftelijke gegevensverstrekking, is daarbij onvoldoende tot zijn recht gekomen. Deze onvolkomenheid wordt thans weggenomen. Daarbij wordt de wijze waarop de hiervoor genoemde zogenaamde actieve informatieverplichtingen nagekomen moeten worden, uniform geregeld. Dit verdient uit systematisch oogpunt de voorkeur. Het gaat immers steeds om wezenlijk dezelfde verplichting. Nog daargelaten of het gelijkheidsbeginsel niet reeds tot een gelijke behandeling zou moeten leiden, zou het ook onlogisch zijn om de wijze waarop die verplichting moet worden nagekomen te laten verschillen naar gelang de betrokkene een natuurlijk persoon, een privaatrechtelijke rechtspersoon dan wel een publiekrechtelijke persoon etc. is.

Een modern geformuleerde verplichting gegevens en inlichtingen te verschaffen, past geheel in het stelsel van de Nederlandse belastingwetgeving in het algemeen en van de AWR in het bijzonder. Ik doel op het uitgangspunt dat die wetgeving slechts naar behoren gehandhaafd kan worden met behulp van een – soms vrij ver gaande – medewerking van de justitiabelen. Daarom zijn de justitiabelen tot die medewerking verplicht. Bij de totstandkoming van de AWR waren de huidige mogelijkheden ondenkbaar. Wat betreft de toen in aanmerking komende mogelijkheden, de mondelinge en de schriftelijke informatieverstrekking, werd aan de inspecteur de bevoegdheid gegeven de keuze te maken. Thans brengt het algemene beginsel van verplichte medewerking aan de handhaving van de belastingwet mee, dat men zich niet kan beperken tot mondelinge en schriftelijke informatieverschaffing. Gezien de mogelijkheden die de moderne informatietechnologie biedt, zal niet zelden ook de justitiabele er voordeel van ondervinden min of meer omvangrijke informatieverstrekkingen via elektronische gegevensdragers e.d. te verrichten. Maar ook buiten die gevallen zal het stellen van een

aanvaardbare uitvoeringslast voor de justitiabele tegenover een enorme winst aan doelmatigheid bij de fiscus in de daarvoor in aanmerking komende gevallen leiden tot de conclusie dat in die gevallen mag worden geveegd dat de gevraagde informatie op elektronisch leesbare informatiedragers wordt verstrekt.

Een voorbeeld uit de praktijk waarin reeds sprake is van omvangrijke informatieverschaffing op elektronische informatiedragers in plaats van mondeling of schriftelijk, is de jaarlijkse renseignering van betaalde rente door het bankwezen. Hoewel de huidige wet zich hiertegen niet met zoveel woorden verzet, is – zoals gezegd – het stelsel van de zogenaamde actieve informatieverplichtingen geënt op slechts twee vormen van nakoming, de mondelinge en de schriftelijke. De duidelijkheid is er daarom mee gediend overeenkomstig mijn voorstel in de redactie van die verplichtingen uitdrukkelijk tot uiting te brengen dat ook andere wijzen van informatieverschaffing passend kunnen zijn. Die duidelijkheid is ook wenselijk om een goede basis te vormen voor de wensen van het bedrijfsleven en mogelijkheden daaraan tegemoet te komen die worden besproken in het overleg van de belastingdienst met de betrokken belangenorganisaties, bij voorbeeld over het doen van aangifte en over het verschaffen van gegevens langs elektronische weg.

Ik wees er al op dat de bescherming van de belangen van de justitiabelen wordt gewaarborgd door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Overeenkomstig de vanouds bestaande jurisprudentie op het gebied van administratieve verplichtingen ten dienste van de belastingheffing, dient de fiscus zijn bevoegdheden op redelijke wijze uit te oefenen. Dat wil zeggen dat de belastingdienst de belangen van de belanghebbende in kwestie in redelijkheid moet laten meewegen. De *nieuwe formulering betekent dus geenszins dat de belastingdienst, alleen lettend op eigen gemak, de betrokkenen op hoge kosten zou mogen jagen.*

Onder omstandigheden zal de justitiabele zelfs een zekere omkering van de verhoudingen kunnen bewerkstelligen. Indien hij namelijk aanneemelijk kan maken dat een bepaalde wijze van informatieverschaffing, bij voorbeeld schriftelijk, voor hem verhoudingsgewijs bezwaarlijk is en de redelijkheid ertoe leidt goed te vinden dat de gevraagde informatie op bij voorbeeld tape of schijf wordt verstrekt, zal hij van de inspecteur kunnen vergen dat die zich hieraan conformeert.

Aanpassing formeel recht milieuheffingen en herstel van misstellingen en omissies

In onderdeel 1 sub E en het tweede onderdeel van deze wijzigingsnota zijn de vermeldingen van de Staatsbladnummers van een aantal wetten bijgewerkt.

Het derde en het vierde onderdeel van de wijzigingen bevatten enkele aanpassingen in de artikelen XI en XII van het onderhavige wetsvoorstel. Deze artikelen betreffen de verplichtingen ten dienste van de heffing en de invordering in respectievelijk de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (WABM, Stb. 1988, 133) en de Meststoffenwet (Stb. 1986, 598). Deze bepalingen dienen opnieuw te worden geredigeerd in verband met diverse wetswijzigingen welke sedert de indiening van het wetsvoorstel hebben plaatsgevonden en de in de eerste nota van wijziging doorgevoerde aanpassing van de Invorderingswet 1990. Bovendien is een omissie hersteld. In het voorliggende wetsvoorstel was verzuimd de onderhavige wetten aan te passen in verband met het nieuwe artikel 54 AWR. In de onderdelen C en A.2 van onderscheidenlijk artikel XI en artikel XII is alsnog in deze aanpassing voorzien.

Het vijfde onderdeel van deze wijzigingsnota bevat enkele aanpassingen in artikel XIIA van het onderhavige wetsvoorstel. Zowel in onderdeel A.1 als in onderdeel A.3 is een misstelling hersteld. Onderdeel A.2. houdt verband met de nieuwe redactie van de artikelen 49 en 55 AWR. Onder B is een omissie hersteld. De onder B.1 opgenomen strafbepaling was ten onrechte niet in de Invorderingswet 1990 opgenomen.

Het zesde onderdeel van deze nota van wijziging brengt wijzigingen aan in de regels voor de heffing en invordering van waterschapsbelastingen in de nieuwe Waterschapswet (Stb. 1991, 444) om die in overeenstemming te brengen met het voorliggende wetsvoorstel. Hetzelfde geldt voor de wijziging van enkele bepalingen van de Luchtvaartwet (Stb. 1958, 47). Deze hebben betrekking op de heffing en invordering van de beveiligingsheffing die tot stand is gekomen bij de Wet van 6 juni 1991 tot wijziging van de Luchtvaartwet (Regels beveiliging luchtvaartterreinen) (Stb. 310).

Samenloopbepaling

Tot slot is een samenloopbepaling opgenomen ingevolge welke artikel XI zal vervallen indien het op 21 november 1991 bij de Tweede Kamer ingediende Wetsvoorstel verbruiksbelastingen van brandstoffen, geheven naar een milieugrondslag, tot wet zal worden verheven.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort